

COMISIA EUROPEANĂ

Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020

INTRODUCERE

(1) Pentru a împiedica ajutoarele de stat să denatureze concurența pe piața internă și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre într-un mod care contravine interesului comun, articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („tratatul”) stabilește principiul conform căruia ajutoarele de stat sunt interzise. Cu toate acestea, în anumite cazuri, ajutoarele pot fi compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatele (2) și (3).

(2) În temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, Comisia poate să considere că sunt compatibile cu piața internă ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice în cadrul Uniunii Europene, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.

(3) Strategia Europa 2020 se axează pe crearea condițiilor necesare pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. În acest sens, au fost stabilite o serie de obiective principale, inclusiv obiective pentru schimbările climatice și utilizarea durabilă a energiei:

- (i) o reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră în Uniune în comparație cu nivelul din 1990;
- (ii) creșterea la 20 % a ponderii consumului de energie în Uniune provenit din resurse regenerabile; și
- (iii) îmbunătățirea cu 20 % a eficienței energetice a UE comparativ cu nivelul din 1990. Primele două dintre aceste obiective obligatorii la nivel național au fost puse în aplicare prin „Pachetul energie/climă”.

(4) La 22 ianuarie 2014, într-o comunicare intitulată „Un cadru pentru politica privind clima și energia în perioada 2020-2030” (3) (cadrul 2030), Comisia a propus ca obiectivele privind energia și clima să fie atinse până în 2030. Principalele axe ale cadrului 2030 sunt:

- (i) reducerea cu 40 % față de nivelul din 1990 a emisiilor de gaze cu efect de seră;
- (ii) un obiectiv obligatoriu la nivelul UE pentru energia regenerabilă de cel puțin 27 %;
- (iii) ambiții reînnoite pentru politicile privind eficiența energetică și
- (iv) un nou sistem de guvernare și un set de noi indicatori pentru a asigura un sistem energetic competitiv și sigur.

(5) Obiectivele principale menționate la considerentul (3) sunt deosebit de importante pentru prezentele orientări. Pentru a sprijini atingerea acestor obiective, Strategia Europa 2020 a prezentat inițiativa „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”, una dintre cele șapte inițiative emblematiche. Inițiativa emblematică menționată anterior vizează crearea unui cadru de politici menit să sprijine tranziția către o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și cu emisii reduse de dioxid de carbon, care să contribuie:

- a) la stimularea performanțelor economice, reducând, în același timp, utilizarea resurselor;
- b) la identificarea și crearea de noi posibilități de creștere economică și de stimulare a inovării și la consolidarea competitivității Uniunii;
- c) la asigurarea securității aprovizionării cu resurse esențiale;
- d) la combaterea schimbărilor climatice și la limitarea impactului asupra mediului a utilizării resurselor.

(6) Ar trebui reamintit faptul că **Foia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere energetic**, precum și mai multe concluzii ale Consiliului fac apel la eliminarea treptată a subvențiilor dăunătoare mediului. Prin urmare, prezentele orientări ar trebui să țină seama de efectele negative ale subvențiilor dăunătoare mediului, luând în același timp în considerare necesitatea de a aborda compromisurile între diferitele domenii și politici, astfel cum sunt identificate în inițiativele emblematiche. Ajutoarele pentru extracția combustibililor fosili nu sunt incluse în prezentele orientări.

(7) De asemenea, foaia de parcurs invită statele membre să remedieze lacunele în ceea ce privește rezultatele obținute în valorificarea beneficiilor generate de legislația Uniunii. Pentru a evita ca măsurile de ajutor de stat să aducă daune mediului, statele membre trebuie să asigure, de asemenea, în special, conformitatea cu legislația Uniunii în domeniul mediului și să efectueze o evaluare a impactului în ceea ce privește mediul, atunci când legislația UE prevede aceasta, și să asigure obținerea tuturor autorizațiilor necesare.

(8) Comunicarea „**Energie 2020, Strategie pentru o energie competitivă, durabilă și sigură**”, ca parte a inițiativei emblematiche „**O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor**”, a concluzionat deja că obiectivele privind o piață a energiei sigură, durabilă și accesibilă din punctul de vedere al prețurilor vor fi subminate dacă rețelele electrice nu sunt modernizate, dacă instalațiile depășite nu sunt înlocuite cu altele competitive și mai ecologice și dacă energia nu este utilizată mai eficient în întregul lanț energetic.

(9) Cadrul pentru 2030 face apel la un angajament ambițios de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu foaia de parcurs pentru 2050. Punerea în practică a acestui obiectiv ar trebui să urmeze o abordare care să asigure eficacitatea costurilor, oferind flexibilitate statelor membre pentru a defini o tranziție către emisii reduse de dioxid de carbon care să corespundă circumstanțelor lor specifice și să încurajeze politica în materie de cercetare și inovare pentru a sprijini cadrul privind clima și energia în perioada ulterioară anului 2020. Prezentele orientări respectă aceste principii și pregătesc terenul pentru Cadrul pentru 2030.

(10) Prin aceste orientări, Comisia a stabilit condițiile în care ajutoarele pentru energie și mediu pot fi considerate compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.

(11) În Comunicarea privind modernizarea ajutoarelor de stat, Comisia a anunțat trei obiective urmărite prin modernizarea controalelor ajutoarelor de stat:

- a) încurajarea creșterii inteligente, durabile și favorabile incluziunii pe o piață internă competitivă;
- b) concentrarea controlului ex ante efectuat de Comisie asupra cazurilor cu cel mai mare impact asupra pieței interne și consolidarea, în același timp, a cooperării cu statele membre în materie de aplicare a normelor privind ajutoarele de stat;
- c) simplificarea normelor și accelerarea procesului decizional.

(12) Comunicarea a făcut apel în special la o abordare comună privind revizuirea diferitelor orientări și cadre, bazată pe consolidarea pieței interne, promovarea eficientizării sporite a cheltuielilor publice printr-o contribuție mai eficientă a ajutoarelor de stat la obiectivele de interes comun, analizarea cu mai multă rigurozitate a efectului stimulat, a limitării la minimumul necesar a ajutoarelor și a evitării posibilelor efecte negative ale ajutoarelor asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale. Condițiile de compatibilitate expuse în prezentele orientări se bazează pe aceste principii comune de evaluare.

1. DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

1.1. Domeniul de aplicare

(13) Prezentele orientări se aplică ajutoarelor de stat acordate pentru protecția mediului sau pentru obiectivele energetice în toate sectoarele reglementate de tratat, cu condiția ca măsurile să facă obiectul secțiunii 1.2. Prin urmare, acestea se aplică, de asemenea, sectoarelor care fac obiectul normelor specifice ale Uniunii privind ajutoarele de stat, cărbune, agricultură, silvicultură, pescuit și acvacultură), exceptând cazul în care aceste norme specifice conțin dispoziții contrare.

Este important că, în special, aceste orientări nu aduc atingere liniilor directe comunitare privind ajutoarele de stat acordate întreprinderilor feroviare (JO C 184, 22.7.2008, p. 13). Liniile directe privind ajutoarele pentru întreprinderile feroviare permit diferite forme de ajutor, inclusiv ajutoare pentru reducerea costurilor externe ale transportului feroviar. Aceste ajutoare fac obiectul secțiunii 6.3 a Liniilor directe privind ajutoarele pentru întreprinderile feroviare și au scopul de a justifica faptul că transportul feroviar face posibilă evitarea costurilor externe în raport cu alte moduri de transport concurente. Dacă sunt îndeplinite toate condițiile din secțiunea 6.3 a Liniilor directe privind ajutoarele pentru întreprinderile feroviare și dacă ajutoarele sunt acordate fără discriminare, statele membre pot acorda ajutoare pentru reducerea costurilor externe.

(14) În ceea ce privește agricultura, pescuitul și acvacultura, prezentele orientări se aplică ajutoarelor pentru protecția mediului acordate întreprinderilor active

În prelucrarea și comercializarea produselor și, în anumite condiții, întreprinderilor care își desfășoară activitatea în producția primară. Acestor sectoare li se aplică următoarele condiții:

- a) pentru întreprinderile active în prelucrarea și comercializarea produselor pescărești, în cazul în care ajutoarele se referă la cheltuieli eligibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului sau al regulamentului care îl va înlocui, intensitatea maximă permisă a ajutorului este valoarea cea mai ridicată dintre cota prevăzută în prezentele orientări și cea prevăzută în regulamentul menționat anterior;
- b) în domeniul producției agricole primare, al măsurilor cofinanțate de la Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și al măsurilor de ajutor pentru sectorul forestier, prezentele orientări se aplică numai în cazul în care Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013, astfel cum au fost modificate sau înlocuite, nu prevăd norme specifice;
- c) în domeniul producției primare în sectorul pescuitului și acvaculturii, prezentele orientări se aplică numai în cazul în care nu există dispoziții specifice care abordează ajutoarele pentru protecția mediului sau energie.

(15) Prezentele orientări nu se aplică:

- a) **proiectării și fabricării de produse, de mașini sau de mijloace de transport ecologice menite să funcționeze cu mai puține resurse naturale, nici măsurilor adoptate în uzine sau alte unități de producție în scopul ameliorării siguranței sau a igienei;**
- b) **finanțării măsurilor de protecție a mediului referitoare la infrastructura de transport aerian, rutier, feroviar, pe căi navigabile interioare și la infrastructura de transport maritim;**
- c) costurilor irecuperabile, astfel cum au fost definite în Comunicarea Comisiei privind metodologia de analizare a ajutoarelor de stat în raport cu costurile irecuperabile;
- d) ajutoarelor de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare care fac obiectul normelor stabilite în Cadrul comunitar pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare;
- e) ajutoarelor de stat pentru măsuri în domeniul biodiversității.

(16) Ajutoarele în domeniul mediului și energiei nu se pot acorda întreprinderilor aflate în dificultate, astfel cum sunt definite în sensul prezentelor orientări prin Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate, astfel cum au fost modificate sau înlocuite.

(17) Pentru evaluarea ajutoarelor în favoarea unei întreprinderi care face obiectul unui ordin de recuperare în urma unei decizii anterioare a Comisiei de declarare a unui ajutor ca fiind ilegal și incompatibil cu piața internă, Comisia va lua în considerare valoarea ajutorului care a rămas de recuperat.

1.2. Măsurile de ajutor care fac obiectul orientărilor

(18) Comisia a identificat o serie de măsuri în domeniul mediului și energiei în cazul cărora ajutoarele de stat ar putea fi compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat:

- a) ajutoarele pentru standarde mai ridicate decât standardele Uniunii sau pentru creșterea nivelului de protecție a mediului în absența standardelor Uniunii (inclusiv ajutoare pentru achiziționarea de noi vehicule de transport);
- b) ajutoare pentru adaptarea anticipată la viitoarele standarde ale Uniunii;
- c) ajutoare pentru studii de mediu;
- d) ajutoare pentru depoluarea siturilor contaminate;
- e) ajutoare acordate pentru producția de energie din surse regenerabile;
- f) ajutoare acordate pentru măsurile întreprinse în domeniul eficienței energetice, inclusiv cogenerarea și sistemul de termoficare și de răcire centralizată;
- g) ajutoare acordate pentru utilizarea eficientă a resurselor și, în special, ajutoare pentru gestionarea deșeurilor;
- h) ajutoare pentru captarea, transportul și stocarea CO₂, inclusiv elemente individuale ale lanțului de captare și stocare a dioxidului de carbon („CSC”);
- i) ajutoare sub formă de reduceri sau de scutiri de taxe de mediu;
- j) ajutoare sub formă de reduceri ale sprijinului financiar pentru energia electrică din surse regenerabile;
- k) ajutoare pentru infrastructura energetică;
- l) ajutoare pentru măsurile privind caracterul adecvat al capacității de producție;
- m) ajutoare sub formă de certificate comercializabile;
- n) ajutoare pentru relocalizarea întreprinderilor.

1.3. Definiții

(19) În sensul prezentelor orientări, se aplică următoarele definiții:

(1) **„protecția mediului”** înseamnă orice acțiune menită să remedieze sau să prevină orice prejudiciu asupra mediului fizic sau a resurselor naturale rezultat din activitățile proprii ale unui beneficiar, să reducă riscul unor astfel de prejudicii sau să conducă la o utilizare mai eficientă a resurselor naturale, inclusiv măsuri de economisire a energiei și utilizarea de surse regenerabile de energie;

(2) **„eficiența energetică”** înseamnă cantitatea de energie economisită determinată prin măsurarea și/sau estimarea consumului înainte și după punerea în aplicare a unei măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, asigurând în același timp normalizarea condițiilor externe care afectează consumul de energie;

(3) **„standard al Uniunii”** înseamnă:

- a. un standard obligatoriu al Uniunii care stabilește nivelurile care trebuie atinse în materie de mediu de către întreprinderile individuale; sau

- b. obligația în temeiul Directivei 2010/75/UE de a utiliza cele mai bune tehnici disponibile („BAT”) și de a garanta că nivelurile de emisie a poluanților nu sunt mai ridicate decât nivelurile care s-ar fi înregistrat prin aplicarea BAT; în cazurile în care nivelurile de emisie asociate BAT au fost definite în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2010/75/UE, acele niveluri se vor aplica în sensul prezentelor orientări; dacă nivelurile respective sunt exprimate ca interval, se va aplica limita în care se atinge BAT pentru prima dată.

(4) **„ecoinovare”** înseamnă orice formă de activitate de inovare care are ca rezultat sau care urmărește ameliorarea semnificativă a protecției mediului, inclusiv noile procese de producție, noile produse sau servicii, precum și noile metode de gestionare și de derulare a activităților economice a căror utilizare și punere în aplicare este de natură să prevină sau să reducă substanțial riscurile pentru mediu, poluarea și alte impacturi negative care derivă din utilizarea resurselor, pe durata ciclului de viață al activităților conexe.

În sensul acestei definiții, nu se consideră inovații următoarele:

- i. schimbările sau îmbunătățirile ne semnificative;
- ii. o creștere a producției sau a capacității serviciilor prin adăugarea de sisteme de fabricație sau logistice care sunt foarte asemănătoare cu cele utilizate deja;
- iii. schimbări în practicile comerciale, în organizarea locului de muncă sau în relațiile externe bazate pe metode organizaționale folosite deja în întreprindere;
- iv. modificarea strategiei de gestionare;
- v. concentrări economice și achiziții;
- vi. încetarea utilizării unui proces;
- vii. simpla înlocuire sau extindere a capitalului;
- viii. schimbări rezultate numai din modificarea prețurilor factorilor, personalizarea producției, schimbările sezoniere normale și alte schimbări ciclice;
- ix. comercializarea de produse noi sau îmbunătățite semnificativ;

(5) **„surse regenerabile de energie”** înseamnă următoarele surse regenerabile nefosile de energie: eoliană, solară, aerotermală, geotermală, hidrotermală și energia oceanelor, hidroelectrică, biomasa, gazul provenit din depozitele de deșeuri, gazul provenit de la stațiile de epurare a apei și biogazul;

(6) **„biomasă”** înseamnă fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor din agricultură (inclusiv substanțe vegetale și animale), din silvicultură și din industriile conexe, inclusiv pescuitul și acvacultura, precum și biogazul și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale;

(7) **„biocombustibil”** înseamnă un combustibil lichid sau gazos pentru transport, produs din biomasă;

(8) **„biolichid”** înseamnă un combustibil lichid produs din biomasă și utilizat în scopuri energetice altele decât transportul, inclusiv pentru producerea de energie electrică și de energie destinată încălzirii și răcirii;

(9) **„biocombustibil durabil”** înseamnă un biocombustibil care îndeplinește criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 din Directiva (CE) 2009/28 a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile și orice modificare adusă acesteia;

- (10) **„mecanism de cooperare”** înseamnă un mecanism care îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 6, 7 sau 8 din Directiva (CE) 2009/28;
- (11) **„energie din surse regenerabile de energie”** înseamnă energia generată de instalații care utilizează exclusiv surse regenerabile de energie, precum și cota, din punctul de vedere al valorii calorice, a energiei produse din surse regenerabile de energie în instalații hibride care utilizează și surse de energie convențională și include energia electrică regenerabilă utilizată pentru umplerea sistemelor de stocare, dar exclude energia electrică produsă ca urmare a sistemelor de stocare;
- (12) **„cogenerare”** sau producerea combinată de energie electrică și energie termică (CHP) înseamnă producerea simultană, în același proces, a energiei termice și a energiei electrice și/sau mecanice;
- (13) **„cogenerare de înaltă eficiență”** înseamnă cogenerarea care îndeplinește criteriile definiției privind cogenerarea de înaltă eficiență, conform articolului 2 alineatul (34) din Directiva 2012/27/UE;
- (14) **„sistem de termoficare și răcire centralizată eficient din punct de vedere energetic”** înseamnă un sistem de termoficare și răcire centralizată care îndeplinește criteriile definiției corespunzătoare unui sistem eficient de termoficare și răcire centralizată, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatele (41) și (42) din Directiva 2012/27/UE. Definiția cuprinde instalațiile de termoficare/răcire și rețeaua (inclusiv echipamentele conexe) necesare pentru a distribui agentul de termoficare/răcire de la unitățile de producție la sediul clientului;
- (15) **„taxă de mediu”** înseamnă o taxă cu o bază de impozitare specifică ce are un efect negativ clar asupra mediului sau care urmărește să impoziteze anumite activități, bunuri sau servicii astfel încât costurile de mediu să poată fi incluse în prețul lor și/sau astfel încât producătorii și consumatorii să fie orientați către activități care respectă mai mult mediul;
- (16) **„nivelul minim al taxei Uniunii”** înseamnă nivelul minim de impozitare prevăzut de legislația Uniunii; pentru produsele energetice și pentru energia electrică, aceasta înseamnă nivelul minim de impozitare prevăzut în anexa I la Directiva 2003/96/CE a Consiliului;
- (17) **„întreprindere mică și mijlocie” („IMM”)** înseamnă o întreprindere care îndeplinește condițiile prevăzute de Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii;
- (18) **„întreprindere mare”** înseamnă întreprinderea care nu se încadrează în definiția IMM-urilor;
- (20) **„ajutor individual”** înseamnă ajutorul acordat fie în cadrul unei scheme, fie pe o bază ad-hoc;
- (21) **„intensitatea ajutorului”** înseamnă valoarea brută a ajutorului exprimat ca procentaj din costurile eligibile; toate cifrele utilizate trebuie luate în considerare înainte de a deduce impozitele sau orice altă taxă; în cazul în care ajutorul se acordă sub o altă formă decât cea a unei subvenții, valoarea ajutorului trebuie să fie echivalentul-subvenție al ajutorului; ajutoarele care pot fi plătite în mai multe tranșe trebuie calculate la valoarea lor în momentul acordării; Rata dobânzii care trebuie utilizată în scopul scontului și pentru calculul valorii ajutorului în formă de credit preferențial trebuie să fie rata de referință aplicabilă în momentul acordării subvenției; intensitatea ajutorului se calculează pentru fiecare beneficiar;

(22) **„venit din exploatare”** înseamnă, în scopul calculării costurilor eligibile, în special economiile de costuri și producția auxiliară suplimentară legată direct de investițiile suplimentare pentru protecția mediului și, dacă este cazul, veniturile care provin din alte măsuri de sprijin, indiferent dacă acestea reprezintă sau nu ajutoare de stat, inclusiv ajutoare de exploatare acordate pentru aceleași costuri eligibile, prețul plătit producătorilor pentru energie electrică regenerabilă sau alte măsuri de sprijin;

(23) **„cost de funcționare”** înseamnă, în scopul calculării costurilor eligibile, în special costurile de producție suplimentare precum costurile de întreținere, rezultate din investițiile suplimentare pentru protecția mediului;

(24) **„activ corporal”** înseamnă, în scopul calculării costurilor eligibile, investițiile în terenuri care sunt strict necesare pentru a îndeplini obiectivele de mediu, investițiile în clădiri, instalații și echipamente destinate să reducă sau să elimine poluarea și alte consecințe negative, precum și investițiile pentru adaptarea metodelor de producție în vederea protejării mediului;

(25) **„activ necorporal”** înseamnă, în scopul calculării costurilor eligibile, cheltuielile privind transferul de tehnologie prin achiziții de licențe de exploatare sau de cunoștințe tehnice brevetate și nebrevetate, în cazul în care respectivele achiziții respectă următoarele condiții:

a) trebuie considerate ca elemente amortizabile de activ;

b) trebuie achiziționate în condițiile pieței, de la o întreprindere în care achizitorul nu are nicio putere de control direct sau indirect;

c) trebuie inclus în activele întreprinderii și trebuie să rămână în unitatea beneficiarului ajutorului și să fie utilizat acolo pe o perioadă de cel puțin cinci ani; această condiție nu se aplică în cazul în care activul necorporal este uzat moral; în cazul în care este vândut în cursul celor cinci ani, profitul obținut din vânzare trebuie dedus din costurile eligibile și valoarea ajutorului trebuie rambursată parțial sau integral, după caz;

(26) **„internalizarea costurilor”** înseamnă principiul conform căruia toate costurile asociate protecției mediului ar trebui incluse în costurile de producție ale întreprinderii poluante;

(27) **„poluator”** înseamnă persoana care aduce direct sau indirect daune mediului sau care creează condiții ce conduc la asemenea daune;

(28) **„poluare”** înseamnă dauna cauzată de poluator prin prejudicierea directă sau indirectă a mediului sau prin crearea unor condiții care conduc la asemenea daune asupra mediului fizic înconjurător sau a resurselor naturale;

(29) **„principiul poluatorul plătește”** înseamnă că poluatorul care cauzează poluarea ar trebui să suporte costurile măsurilor de combatere a poluării;

(30) **„sit contaminat”** înseamnă un sit în care s-a confirmat prezența, cauzată de om, a unor substanțe periculoase la un asemenea nivel încât prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu, având în vedere utilizarea actuală a terenului respectiv sau viitoarea utilizare autorizată a acestuia;

(31) **„ajutor ad-hoc”** înseamnă ajutorul care nu este acordat pe baza unei scheme de ajutoare;

(32) **„infrastructură energetică”** înseamnă orice echipament sau instalație fizică care este situată în Uniune sau care conectează Uniunea cu una sau mai multe țări terțe și care se încadrează în următoarele categorii:

a) în ceea ce privește energia electrică:

- i. infrastructura pentru transport, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (3) din Directiva 2009/72/CE;
- ii. instalații de depozitare a energiei electrice, definite ca fiind instalațiile utilizate pentru depozitarea permanentă sau temporară a energiei în infrastructuri situate la suprafață sau în subteran sau în situri geologice, cu condiția să fie conectate direct la linii de transport de înaltă tensiune concepute pentru o tensiune de minimum 110 kV;
- iii. orice echipament sau instalație indispensabilă pentru a asigura funcționarea în condiții de siguranță, securitate și eficiență a sistemelor definite la literele (i)-(iii), inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control la toate tensiunile și stațiile electrice; și
- iv. rețele inteligente, definite ca orice echipament, linie, cablu sau instalație, atât la nivelul transportului, cât și al distribuției la tensiune joasă și medie, care are ca obiectiv comunicarea digitală bidirecțională, monitorizarea interactivă, inteligentă și în timp real sau aproape real și gestionarea producției, a transportului, a distribuției și a consumului de energie electrică în cadrul unei rețele electrice, în vederea dezvoltării unei rețele care să integreze în mod eficient comportamentul și acțiunile tuturor utilizatorilor conectați la aceasta – producători, consumatori și cei cu dublu statut de producător și consumator – în vederea asigurării unui sistem energetic eficient din punct de vedere economic și sustenabil, cu pierderi minore și cu un nivel înalt de securitate și de calitate în aprovizionare și de siguranță;

b) în ceea ce privește gazele:

- i. conducte de transport și distribuție pentru transportul gazelor naturale și a biogazelor care fac parte dintr-o rețea, cu excepția conductelor de înaltă presiune utilizate pentru distribuția în amonte de gaze naturale;
- ii. instalații subterane de stocare conectate la conductele de gaze de înaltă presiune menționate la litera (i);
- iii. instalații de recepție, de stocare și de regazeificare sau decompresie pentru gaze naturale lichefiate („GNL”) sau gaze naturale comprimate („GNC”); și
- iv. orice echipament sau instalație esențială pentru funcționarea securizată, eficientă și în condiții de siguranță a sistemului sau pentru asigurarea capacității bidirecționale, inclusiv stații de comprimare;

c) în ceea ce privește petrolul:

- i. conducte folosite pentru transportul țițeiului;
- ii. stații de pompare și instalații de depozitare necesare pentru exploatarea conductelor de țiței; și
- iii. orice echipament sau instalație esențială pentru funcționarea corespunzătoare, sigură și eficientă a sistemului, inclusiv sisteme de protecție, monitorizare și control și dispozitive de flux invers;

d) în ceea ce privește CO₂: rețeaua de conducte, inclusiv stațiile auxiliare conexe, pentru transportarea CO₂ către siturile de stocare, în vederea injectării acestuia într-o formațiune geologică subterană adecvată, în scopul stocării permanente;

(33) „deficit de finanțare” înseamnă diferența dintre fluxurile de numerar pozitive și cele negative pe parcursul duratei de viață a investiției, actualizate la valoarea lor din prezent (în general utilizând costul capitalului);

(34) „captarea și stocarea dioxidului de carbon” sau „CSC” înseamnă o serie de tehnologii care captează dioxidul de carbon (CO₂) emis de instalațiile industriale pe bază de combustibili fosili sau biomasă, inclusiv de centralele electrice, îl transportă într-un loc de stocare corespunzător și injectează CO₂ în formațiuni geologice subterane adecvate pentru stocarea permanentă a CO₂;

(35) „caracterul adecvat al capacității de producție” înseamnă un nivel de capacitate generată care este considerat ca fiind adecvat pentru a satisface nivelurile cererii în statul membru, în orice moment, pe baza unui indicator statistic convențional utilizat de organizații pe care instituțiile Uniunii îl recunosc ca îndeplinind un rol esențial în crearea unei piețe unice în sectorul energiei electrice, precum ENTSO-E;

(36) un „generator” este o întreprindere care produce energie electrică în scop comercial;

(37) „măsură privind caracterul adecvat al capacității de producție” înseamnă un mecanism care are scopul de a asigura faptul că anumite niveluri privind caracterul adecvat al capacității de producție sunt atinse la nivel național;

(38) „responsabilitate de echilibrare” înseamnă responsabilitatea pentru abaterile dintre producție, consum și tranzacțiile comerciale ale unei părți responsabile cu echilibrarea, în cursul unei perioade date de remediere a unui dezechilibru;

(39) „responsabilități standard de echilibrare” înseamnă responsabilități de echilibrare care nu creează discriminări între tehnologii și care nu scutesc pe niciun producător de aceste responsabilități;

(40) „parte responsabilă cu echilibrarea (PRE)” înseamnă un operator de pe piață sau un reprezentant desemnat al acestuia, care are responsabilitatea dezechilibrelor de pe piață;

(41) „dezechilibre” înseamnă abaterile dintre producție, consum și tranzacțiile comerciale ale unei PRE, în cursul unei perioade date de remediere a unui dezechilibru;

(42) „remediarea unui dezechilibru” înseamnă un mecanism de decontare financiară care vizează recuperarea costurilor aferente echilibrării aplicabile dezechilibrelor înregistrate de PRE;

(43) „perioada de remediere a unui dezechilibru” înseamnă unitățile de timp utilizate pentru a calcula dezechilibrele înregistrate de PRE;

(44) „procedură de ofertare concurențială” înseamnă un proces de ofertare nediscriminatoriu care prevede participarea unui număr suficient de întreprinderi și în care ajutorul se acordă fie pe baza ofertei inițiale prezentate de ofertant, fie pe baza unui preț de echilibru. De asemenea, bugetul sau volumul aferent procedurii de ofertare reprezintă o constrângere obligatorie, ceea ce creează o situație în care nu toți ofertanții pot primi ajutoare;

(45) „demararea lucrărilor” înseamnă fie demararea lucrărilor de construcții în cadrul investiției, fie primul angajament ferm de comandă pentru echipamente sau alt angajament prin care investiția devine ireversibilă, oricare dintre acestea

survine mai întâi. Cumpărarea de terenuri și lucrările pregătitoare, precum obținerea permiselor și realizarea studiilor preliminare de fezabilitate nu sunt considerate drept demarare a lucrărilor. În cazul preluărilor de întreprinderi, „demararea lucrărilor” înseamnă data de achiziționare a activelor direct legate de unitatea preluată;

(46) „proiect demonstrativ” înseamnă un proiect care demonstrează că o tehnologie este o premieră în Uniune și reprezintă o importantă inovare care depășește stadiul actual al tehnologiei;

(47) „zone asistate” înseamnă zonele desemnate într-o hartă a ajutoarelor regionale aprobată pentru perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2020, în aplicarea articolului 107 alineatul (3) literele (a) și (c) din tratat;

(49) „harta ajutoarelor regionale” înseamnă lista zonelor desemnate de un stat membru conform condițiilor stabilite în Orientările privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020.

2.AJUTOARELE DIN DOMENIUL MEDIULUI ȘI ENERGIEI CARE FAC OBIECTUL NOTIFICĂRII

(20) Ajutoarele individuale acordate pe baza unui scheme de ajutoare notificate fac în continuare obiectul obligației de notificare, în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat, în cazul în care ajutorul depășește următoarele praguri de notificare și în cazul în care nu sunt acordate pe baza unei proceduri de ofertare concurențiale:

- a) ajutor pentru investiții, în cazul în care valoarea ajutorului depășește 15 milioane EUR pentru o întreprindere;
- b) ajutor de exploatare pentru producția de energie electrică regenerabilă și/sau producția combinată de căldură regenerabilă în cazul în care ajutorul este acordat instalațiilor de energie electrică regenerabilă în situri în care capacitatea de producere a energiei electrice regenerabile rezultată pentru fiecare sit depășește 250 de megawați („MW”);
- c) ajutor de exploatare pentru producția de biocombustibili în cazul în care ajutorul este acordat unei instalații de producție de biocombustibili în situri în care producția rezultată depășește 150 000 de tone („t”) pe an;
- d) ajutor de exploatare pentru cogenerare în cazul în care ajutorul este acordat unei instalații de cogenerare care are ca rezultat o capacitate de cogenerare a electricității care depășește 300 MW. ajutorul pentru producția de căldură prin cogenerare se va evalua în contextul notificării bazate pe capacitatea privind energia electrică;
- e) ajutor pentru infrastructura energetică: în cazul în care valoarea ajutorului depășește 50 de milioane EUR pe întreprindere și pe proiect de investiții;
- f) ajutor pentru captarea și stocarea dioxidului de carbon: în cazul în care valoarea ajutorului depășește 50 de milioane EUR pe proiect de investiții;
- g) ajutor sub forma măsurii de adecvare a capacității de producție: în cazul în care valoarea ajutorului depășește 15 milioane EUR pe proiect și pe întreprindere.

(21) Scutirile, reducerile fiscale legate de taxele de mediu și scutirile de la finanțarea energiei din surse regenerabile care intră sub incidența secțiunii 3.7 nu vor face obiectul condițiilor pentru ajutoarele individuale notificate. Cu toate acestea, ajutoarele acordate sub formă de ajutoare fiscale care nu intră sub incidența secțiunii 3.7 a prezentelor orientări vor face obiectul unei evaluări individuale, în cazul în care sunt depășite plafoanele prevăzute în secțiunea respectivă. Aceasta se aplică, de asemenea, indiferent dacă beneficiarul individual beneficiază în același timp de o scutire sau de o reducere fiscală care intră sub incidența secțiunii 3.7.

(22) Prezentele orientări furnizează criteriile de compatibilitate pentru schemele de ajutoare și ajutoarele individuale destinate îndeplinirii obiectivelor privind protecția mediului și energia care fac obiectul obligației de notificare în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat.

2. EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 107 ALINEÁTUL (3) LITERA (C) DIN TRATAT

(23) Ajutoarele de stat pentru obiectivele privind protecția mediului și energia vor fi considerate compatibile cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat în cazul în care, pe baza principiilor de evaluare comune prezentate în prezentul capitol, contribuie într-o mai mare măsură la realizarea obiectivelor Uniunii în domeniul mediului sau energiei fără a afecta în mod negativ condițiile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Dezavantajele specifice ale zonelor asistate vor fi luate în considerare.

(24) Prezentul capitol clarifică modul în care Comisia va aplica principiile comune de evaluare descrise în secțiunea 3.1 atunci când evaluează măsurile de ajutor care intră în sfera de aplicare a prezentelor orientări și, după caz, stabilește condițiile specifice pentru ajutorul individual (acordat fie în baza unei scheme, fie ad-hoc).

(25) Secțiunea 3.2 stabilește condițiile de compatibilitate generale aplicabile tuturor măsurilor de ajutor care intră în sfera de aplicare a prezentelor orientări, cu excepția cazului în care secțiunile mai specifice de la capitolul 3 precizează sau modifică aceste condiții generale de compatibilitate. În consecință, secțiunea 3.2 se aplică, în special, următoarelor măsuri care nu fac parte din secțiunile mai specifice de la capitolul 3:

- a) ajutoare pentru studii de mediu;
- b) ajutoare pentru depoluarea siturilor contaminate;
- c) ajutoare pentru întreprinderile care aplică standarde mai ridicate decât standardele Uniunii sau pentru creșterea nivelului de protecție a mediului în lipsa unor standarde ale Uniunii;
- d) ajutoare pentru adaptarea anticipată la viitoarele standarde ale Uniunii.

3.1. Principii comune de evaluare

(26) Pentru a evalua dacă o măsură de ajutor notificată poate fi considerată compatibilă cu piața internă, Comisia analizează, în general, dacă prin structura măsurii se garantează că impactul pozitiv al realizării unui obiectiv de interes comun este mai mare decât eventualele efecte negative ale măsurii de ajutor asupra schimburilor comerciale și asupra concurenței.

(27) În Comunicarea privind modernizarea ajutoarelor de stat din 8 mai 2012 s-a solicitat identificarea și definirea unor principii comune aplicabile evaluării compatibilității tuturor măsurilor de ajutor efectuate de Comisie. În acest sens, Comisia va considera o măsură de ajutor de stat ca fiind compatibilă cu piața internă doar dacă îndeplinește toate criteriile enunțate în cele ce urmează.

- a) contribuția la un obiectiv de interes comun bine definit: o măsură de ajutor de stat vizează un obiectiv de interes comun conform articolului 107 alineatul (3) din tratat; (Secțiunea 3.2.1);
- b) necesitatea intervenției statului: măsura de ajutor de stat vizează o situație în care ajutorul poate aduce o îmbunătățire semnificativă pe care doar piața nu o poate realiza, de exemplu prin remedierea unei disfuncționalități a pieței bine-definite; (Secțiunea 3.2.2);
- c) adecvarea măsurii de ajutor: măsura propusă de ajutor este un instrument corespunzător de politică pentru abordarea obiectivului de interes comun; (Secțiunea 3.2.3);
- d) efectul stimulat: ajutorul duce la modificarea comportamentului întreprinderii (întreprinderilor) în cauză, aceasta (acestea) desfășurând activități suplimentare pe care nu le-ar desfășura în absența ajutoarelor sau pe care le-ar desfășura într-un mod diferit sau limitat. (Secțiunea 3.2.4);
- e) proporționalitatea ajutorului (ajutor limitat la minimum): valoarea ajutorului se limitează la minimul necesar pentru a stimula investiția sau activitatea suplimentară în domeniul vizat; (Secțiunea 3.2.5);
- f) evitarea efectelor negative nejustificate asupra concurenței și a schimburilor comerciale dintre statele membre: efectele negative ale ajutorului sunt suficient de limitate, astfel încât bilanțul global al măsurii să fie pozitiv; (Secțiunea 3.2.6);
- g) transparența ajutorului: statele membre, Comisia, operatorii economici și opinia publică au acces ușor la toate actele relevante și la toate informațiile pertinente cu privire la ajutorul acordat. (Secțiunea 3.2.7);

(28) Anumite categorii de scheme pot face, de asemenea, obiectul unei cerințe de evaluare ex post, astfel cum se indică în capitolul 4. În astfel de cazuri, Comisia poate limita durata schemelor respective (în mod normal, la maximum patru ani) cu posibilitatea de a notifica din nou prelungirea acestora ulterior.

(29) În plus, dacă o măsură de ajutor de stat sau condițiile atașate acesteia (inclusiv metoda de finanțare atunci când face parte integrantă din măsură) conduc la o încălcare nedisociabilă a dreptului Uniunii, ajutorul nu poate fi declarat compatibil cu piața internă. De exemplu, în domeniul energiei, orice taxă care are obiectivul de a finanța o măsură de ajutor de stat trebuie să respecte în special articolele 30 și 110 din tratat.

3.2. Dispoziții generale privind compatibilitatea

3.2.1. Contribuția la un obiectiv de interes comun

3.2.1.1. Condiții generale

(30) Obiectivul general al ajutoarelor de mediu este de a spori nivelul de protecție a mediului în comparație cu nivelul care ar fi atins în lipsa ajutoarelor. Strategia Europa 2020 stabilește în special obiective și ținte pentru o creștere durabilă pentru a sprijini trecerea la o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, competitivă și cu emisii scăzute de dioxid de carbon. O economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în care energia variabilă din surse regenerabile are o pondere semnificativă, necesită o ajustare a sistemului energetic, în special investiții semnificative în rețelele energetice. Obiectivul principal al ajutoarelor din sectorul energetic este de a asigura un sistem energetic competitiv, durabil și sigur în cadrul unei piețe energetice a Uniunii care funcționează bine.

(31) Statele membre care intenționează să acorde ajutoare în domeniul mediului sau al energiei vor trebui să definească exact obiectivul urmărit și să explice care este contribuția preconizată a măsurii în vederea realizării acestui obiectiv. Atunci când introduc o măsură cofinanțată de la fondurile structurale și de investiții europene, statele membre se pot baza pe justificarea programelor operaționale relevante pentru a preciza obiectivele în domeniul mediului sau energiei urmărite.

(32) Studiile de mediu pot contribui la realizarea unui obiectiv comun atunci când acestea sunt direct legate de investițiile eligibile în temeiul prezentelor orientări, precum și atunci când, în urma constatărilor unui studiu pregătitor, investiția în cauză nu are loc.

3.2.1.2. Condiții suplimentare pentru ajutoarele care se notifică individual

(33) Pentru a demonstra contribuția unui ajutor care se notifică individual la creșterea nivelului de protecție a mediului, statul membru poate utiliza, pe cât posibil în termeni cuantificabili, o serie de indicatori, în special pe cei enumerați mai jos:

- a) *tehnologii de reducere a poluării*: cantitatea de gaze cu efect de seră sau de poluanți care nu este emisă în atmosferă, în mod permanent (ceea ce înseamnă reducerea consumului de combustibili fosili);
- b) *standarde ale Uniunii existente*: valoarea absolută și mărimea relativă a creșterii nivelului de protecție a mediului peste nivelul standardului, și anume o reducere a poluării care nu s-ar fi obținut prin standard în absența unui ajutor de stat;
- c) *viitoarele standarde ale Uniunii*: creșterea ratei de punere în aplicare a viitoarelor standarde, și anume reducerea poluării începând cu o dată anterioară.

.....

3.3. Ajutoare acordate pentru producția de energie din surse regenerabile

3.3.1. Condiții generale referitoare la ajutoarele pentru investiții și la ajutoarele de exploatare pentru energia din surse regenerabile

(107) Uniunea a stabilit obiective ambițioase în materie de schimbări climatice și de utilizare durabilă a energiei, în special în cadrul Strategiei sale Europa 2020. Mai multe acte legislative ale Uniunii contribuie deja la realizarea acestor obiective, și anume EU ETS, Directiva 2009/28/CE („Directiva privind energia din surse regenerabile”) și Directiva 2009/30/CE („Directiva privind calitatea combustibililor”). Cu toate acestea, punerea în aplicare a acestora poate să nu conducă întotdeauna la cele mai eficiente rezultate de piață și, în anumite condiții, ajutoarele de stat pot constitui un instrument adecvat care contribuie la realizarea obiectivelor Uniunii și a obiectivelor naționale aferente.

(108) Prezentele orientări se aplică până în 2020. Cu toate acestea, ele ar trebui să pregătească terenul pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite în cadrul de acțiune pentru 2030. În special, se preconizează că, în perioada cuprinsă între 2020 și 2030, sursele regenerabile de energie confirmate vor permite alimentarea rețelei la prețuri competitive, ceea ce presupune faptul că subvențiile și scutiunile de responsabilități în materie de echilibrare ar trebui să fie eliminate în mod degresiv. Prezentele orientări sunt în concordanță cu acest obiectiv și vor asigura tranziția către o distribuție eficientă din punctul de vedere al costurilor prin intermediul unor mecanisme de piață.

(109) Grație instrumentelor de piață, cum ar fi licitățile sau procedurile de ofertare concurențială deschise tuturor producătorilor de energie electrică din surse regenerabile de energie care concurează pe picior de egalitate în cadrul SEE, subvențiile ar trebui, în mod normal, să fie reduse la minimum în vederea eliminării complete a acestora.

(110) Cu toate acestea, ținând seama de diferitele stadii de dezvoltare tehnologică a tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile, prezentele orientări permit statelor membre să organizeze proceduri de ofertare specifice referitoare la aceste tehnologii, întemeindu-se pe potențialul pe termen mai lung al unei anumite tehnologii noi și inovatoare, pe necesitatea unei diversificări; pe constrângerile și pe stabilitatea rețelei, precum și pe costurile (de integrare) aferente sistemului.

(111) Pentru instalațiile de o anumită dimensiune, pentru care nu se poate considera că o procedură de licitare este oportună, sau pentru instalațiile care se află în faza demonstrativă sunt prevăzute anumite excepții specifice. Includerea unor astfel de instalații este facultativă.

(112) Având în vedere supracapacitatea de pe piața biocombustibililor de origine alimentară, Comisia va considera că acordarea de ajutoare pentru investiții în capacități noi și existente în favoarea biocombustibililor de origine alimentară nu se justifică. Cu toate acestea, ajutoarele pentru investiții destinate conversiei instalațiilor de biocombustibili de origine alimentară în instalații de biocombustibili avansați sunt autorizate pentru acoperirea costurilor unei astfel de conversii. În afară de acest caz specific, ajutoarele pentru investiții destinate biocombustibililor pot fi acordate numai în favoarea biocombustibililor avansați.

(113) În timp ce ajutoarele pentru investiții acordate în favoarea biocombustibililor de origine alimentară vor înceta de la data aplicării prezentelor

orientări, ajutoarele de exploatare pentru biocombustibilii de origine alimentară pot fi acordate numai până în 2020. Prin urmare, aceste ajutoare pot fi acordate numai instalațiilor care și-au demarat activitatea înainte de 31 decembrie 2013, până la amortizarea completă a instalației, însă, în orice caz, nu mai târziu de 2020.

(114) În plus, Comisia va considera că ajutoarele nu antrenează creșterea nivelului de protecție a mediului și, prin urmare, nu pot fi considerate compatibile cu piața internă în cazul în care ele se acordă în favoarea biocombustibililor care fac obiectul unei obligații de furnizare sau de încorporare, cu excepția cazului în care un stat membru poate demonstra că ajutoarele sunt limitate la biocombustibilii durabili care sunt prea costisitori pentru a intra pe piață numai cu o obligație de furnizare sau de încorporare.

(115) În special, chiar dacă EU ETS și taxele pe CO₂ internalizează costurile emisiilor de gaze cu efect de seră („GES”), acestea nu pot încă să le internalizeze pe deplin. Prin urmare, ajutoarele de stat pot contribui la atingerea obiectivelor asociate, dar distincte, ale Uniunii legate de energia din surse regenerabile. Cu excepția cazurilor în care deține elemente care dovedesc contrariul, Comisia consideră, așadar, că persistă o disfuncționalitate reziduală a pieței care poate fi remediată prin acordarea de ajutoare în favoarea energiei din surse regenerabile.

(116) Pentru a permite statelor membre să își îndeplinească obiectivele în conformitate cu obiectivele Strategiei UE 2020, Comisia presupune că ajutorul are un caracter adecvat și că efectele sale de denaturare a concurenței sunt limitate, cu condiția ca toate celelalte condiții să fie întrunite.

(117) În ceea ce privește ajutoarele acordate pentru producția de energie hidroelectrică, impactul acestora poate avea două fațete. Pe de o parte, acestea au un impact pozitiv datorită emisiilor scăzute de GES, însă, pe de altă parte, ele ar putea avea, de asemenea, un impact negativ asupra rețelelor de alimentare cu apă și a biodiversității. Prin urmare, atunci când acordă ajutoare pentru producția de energie hidroelectrică, statele membre trebuie să respecte dispozițiile Directivei 2000/60/CE și în special articolul 4 alineatul (7), care prevede criteriile referitoare la autorizarea unor noi modificări ale corpurilor de apă.

(118) Unul dintre principiile fundamentale ale legislației Uniunii în domeniul gestionării deșeurilor este ierarhia deșeurilor, care stabilește o ordine a priorităților între diferitele modalități de a trata deșeurile. Ajutoarele de stat acordate în favoarea energiei din surse regenerabile ce utilizează deșeurile, inclusiv căldura reziduală, drept combustibil de alimentare se pot dovedi o contribuție pozitivă la protecția mediului, cu condiția ca ele să nu eludeze acest principiu.

(119) Ajutoarele în favoarea energiei din surse regenerabile pot fi acordate sub formă de ajutoare pentru investiții sau ajutoare de exploatare. În ceea ce privește schemele de ajutoare pentru investiții și ajutoarele pentru investiții care se notifică individual, se aplică condițiile stabilite în secțiunea 3.2.

(120) Pentru schemele de ajutoare de exploatare, se vor aplica dispozițiile generale prevăzute în secțiunea 3.2, astfel cum au fost modificate prin dispozițiile specifice prevăzute în prezenta secțiune. Pentru ajutoarele de exploatare care se notifică individual, se aplică condițiile stabilite în secțiunea 3.2, ținând seama, dacă este cazul, de modificările prevăzute în prezenta secțiune pentru schemele de ajutoare de exploatare.

(121) Comisia va autoriza aceste scheme de ajutoare pentru o perioadă de maximum zece ani. În cazul în care este menținută, o astfel de măsură ar trebui să fie notificată din nou după încheierea acestei perioade. În ceea ce privește

biocombustibilii de origine alimentară, schemele existente și cele recent notificate nu ar trebui să fie extinse dincolo de 2020.

(122) Uniunea și-a stabilit un obiectiv global referitor la ponderea surselor regenerabile de energie în consumul final de energie și l-a transpus în obiective naționale obligatorii. Directiva privind energia din surse regenerabile include mecanisme de cooperare destinate facilitării sprijinului transfrontalier acordat pentru atingerea obiectivelor naționale. Ar trebui ca schemele de ajutoare de exploatare să fie, în principiu, deschise și altor țări SEE, precum și părților contractante la Tratatul privind Comunitatea Energiei, pentru a limita efectele globale în materie de denaturare. Acest lucru reduce la minimum costurile pentru statele membre al căror unic scop este să atingă obiectivul național în materie de surse regenerabile de energie stabilit în legislația Uniunii. Cu toate acestea, statele membre își pot propune să instituie un mecanism de cooperare înainte de a autoriza acordarea unui sprijin transfrontalier, întrucât, în caz contrar, producția aferentă instalațiilor situate în alte țări nu va fi luată în calcul în cadrul obiectivului lor național în temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile. Comisia va aprecia în mod pozitiv schemele care sunt deschise celorlalte țări membre ale SEE sau ale Comunității Energiei.

(123) Ajutoarele acordate pentru energia electrică produsă din surse regenerabile de energie ar trebui, în principiu, să contribuie la integrarea pe piață a energiei electrice produse din surse regenerabile. Cu toate acestea, în cazul anumitor instalații mici, acest lucru poate să se dovedească a fi imposibil sau inadecvat.

3.3.2.1. Ajutoare acordate pentru producția de energie electrică din surse regenerabile

(124) Pentru a încuraja integrarea pe piață a energiei electrice din surse regenerabile, este important ca beneficiarii să își vândă energia electrică direct pe piață și să facă obiectul obligațiilor de piață. De la 1 ianuarie 2016, tuturor noilor scheme și măsuri de ajutor li se aplică următoarele condiții cumulative:

(a) ajutoarele se acordă sub forma unei prime care se adaugă prețului de piață (primă) la care producătorii își vând energia electrică direct pe piață;

(b) beneficiarii sunt supuși responsabilităților standard în materie de echilibrare, cu excepția cazului în care nu există piețe intrazilnice lichide; și

(c) se pun în practică măsuri pentru a se asigura că producătorii nu sunt stimulați să producă energie electrică la prețuri negative.

(125) Condițiile prevăzute la punctul (124) nu se aplică instalațiilor cu o capacitate de producție de energie electrică instalată mai mică de 500 kW sau nici proiectelor demonstrative, cu excepția energiei electrice produse din energie eoliană în cazul în care capacitatea de producție de energie electrică instalată este de 3 MW sau de 3 unități de producție.

(126) Într-o fază tranzitorie care cuprinde anii 2015 și 2016, ajutoarele pentru cel puțin 5 % din noua capacitate planificată de producție de energie electrică din surse regenerabile ar trebui să se acorde pe baza unei proceduri de ofertare concurențiale, fondată pe criterii clare, transparente și nediscriminatorii. Începând cu 1 ianuarie 2017, se aplică cerințele prevăzute mai jos.

Ajutoarele se acordă prin intermediul unei proceduri de ofertare concurențiale, bazată pe criterii clare, transparente și nediscriminatorii, cu excepția cazului în care:

(a) statele membre demonstrează că un singur proiect sau un număr foarte limitat de proiecte sau de situri ar putea fi eligibile; sau

(b) statele membre demonstrează că o procedură de ofertare concurențială ar antrena creșterea nivelurilor de sprijin (de exemplu, pentru a se evita prezentarea de oferte strategice); sau

(c) statele membre demonstrează că o procedură de ofertare concurențială ar duce la rate scăzute de realizare a proiectelor (pentru a se evita o participare insuficientă la licitații).

În cazul în care procedurile de ofertare concurențială sunt deschise, fără discriminare, tuturor producătorilor care produc energie electrică din surse regenerabile de energie, Comisia va considera că ajutorul este proporțional și nu denaturează concurența într-o măsură care să contravină pieței interne.

Procedura de licitare poate fi limitată la anumite tehnologii în cazul în care o procedură deschisă tuturor producătorilor ar antrena un rezultat nesatisfăcător pe care conceperea procedurii nu îl poate remedia, având în vedere îndeosebi:

(a) potențialul pe termen mai lung al unei anumite tehnologii noi și inovatoare; sau

(b) necesitatea unei diversificări; sau

(c) constrângerile de rețea și stabilitatea rețelei; sau

(d) costurile (de integrare) aferente sistemului; sau

(e) necesitatea de a evita distorsiuni pe piețele materiilor prime generate de sprijinul acordat biomasei.

(127) Se pot acorda ajutoare fără o procedură de ofertare concurențială, astfel cum este descrisă la punctul (126), instalațiilor cu o capacitate de producție de energie electrică instalată mai mică de 1 MW sau proiectelor demonstrative, cu excepția energiei electrice produse din energie eoliană, în cazul instalațiilor cu o capacitate de producție de energie electrică instalată de cel mult 6 MW sau de 6 unități de producție.

(128) În absența unei proceduri de ofertare concurențiale, sunt aplicabile condițiile prevăzute la punctele (124) și (125), precum și condițiile privind ajutoarele de exploatare acordate în favoarea energiei din surse regenerabile, alta decât energia electrică, astfel cum sunt menționate la punctul (131).

(129) Ajutoarele se acordă numai până la amortizarea completă a instalației, în conformitate cu normele contabile obișnuite, și orice ajutor pentru investiții primit anterior trebuie dedus din ajutoarele de exploatare.

(130) Aceste condiții nu aduc atingere posibilității ca statele membre să țină cont de considerațiile în materie de amenajare spațială, de exemplu impunând obligația de a obține o autorizație de construcție înainte de participarea la procedura de licitare sau necesitatea de a adopta decizii în materie de investiții pe parcursul unei anumite perioade.

3.3.2.4. Ajutoare acordate prin intermediul unor certificate

(135) Statele membre pot acorda sprijin pentru sursele regenerabile de energie, utilizând mecanisme de piață precum certificatele verzi. Mecanismele de piață în cauză permit tuturor producătorilor de energie regenerabilă să beneficieze indirect de pe urma unei cereri garantate pentru energia produsă, la un preț superior prețului pieței pentru energia convențională. Prețul acestor certificate verzi nu este stabilit în prealabil, ci depinde de cererea și de oferta de pe piață.

(136) Comisia va considera că ajutoarele menționate la punctul (135) sunt compatibile cu piața internă dacă statele membre pot furniza dovezi suficiente că un astfel de sprijin:

(i) este esențial pentru garantarea viabilității surselor regenerabile de energie vizate;

(ii) nu antrenează o supracompensare în timp pentru schema privită în ansamblu și pentru diversele tehnologii sau antrenează o supracompensare pentru tehnologiile mai puțin utilizate, în măsura în care sunt introduse niveluri diferențiate de certificate per unitate de producție; și

(iii) nu îi descurajează pe producătorii de energie din surse regenerabile să devină mai competitivi.

(137) Comisia consideră, în special, că nu poate fi aplicată nicio diferențiere a nivelurilor de sprijin prin intermediul certificatelor verzi dacă un stat membru nu demonstrează necesitatea unei astfel de diferențieri pe baza justificărilor prevăzute la punctul (126). Condițiile menționate la punctele (124) și (125) se aplică atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic. Orice ajutor pentru investiții primit anterior trebuie dedus din ajutoarele de exploatare.

.....

3.7. Ajutoare sub formă de reduceri sau de scutiri de taxele de mediu și sub formă de reduceri ale finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile

3.7.1. Ajutoare sub formă de reduceri sau de scutiri de taxele de mediu

(167) Taxele de mediu sunt impuse pentru a spori costurile comportamentelor dăunătoare mediului, descurajând, astfel, aceste comportamente și sporind nivelul de protecție a mediului. În principiu, taxele de mediu ar trebui să reflecte costurile globale pentru societate și, în consecință, quantumul taxei plătite pe unitate de emisii ar trebui să fie același pentru toate întreprinderile emițătoare. Deși reducerile sau scutirile de taxele de mediu pot afecta negativ acest obiectiv, această abordare poate fi totuși necesară în cazul în care beneficiarii ar avea un dezavantaj concurențial atât de mare, încât, de la bun început, introducerea taxei de mediu nu ar fi fezabilă.

(168) Într-adevăr, acordarea unui regim fiscal mai favorabil unor întreprinderi poate facilita un nivel general mai ridicat al taxelor de mediu. În consecință, reducerile sau scutirile de taxele de mediu, inclusiv rambursările de taxe pot contribui, cel puțin indirect, la asigurarea unui nivel mai ridicat de protecție a mediului. Cu toate acestea, nu ar trebui subminat obiectivul global al taxei de mediu de descurajare a comportamentului dăunător mediului. Reducerile de taxe ar trebui să fie necesare și să se bazeze pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, iar întreprinderile în cauză ar trebui să contribuie la creșterea protecției mediului. Acest lucru ar putea fi realizat prin acordarea unor compensații sub formă de rambursări de taxe, caz în care întreprinderile nu sunt scutite de taxă ca atare, ci primesc o compensație anuală fixă pentru majorarea anticipată a quantumului taxei de plată.

(169) Comisia va autoriza scheme de ajutoare pentru o perioadă de maximum 10 ani, după care, dacă statul membru reevaluează caracterul adecvat al măsurilor de ajutor în cauză, acesta poate notifica din nou măsura.

(170) Comisia va considera că reducerile de taxe nu subminează obiectivul general urmărit și contribuie, cel puțin indirect, la creșterea nivelului de protecție a mediului dacă un stat membru demonstrează că:

(i) reducerile vizează în mod corespunzător întreprinderile cele mai afectate de mărirea taxelor și că

(ii) în general, este aplicabilă o cotă de impozitare mai ridicată decât în cazul absenței scutirii.

(171) În acest scop, Comisia va evalua informațiile furnizate de statele membre. Aceste informații trebuie să includă, pe de o parte, sectorul (sectoarele) sau categoriile respective de beneficiari care fac obiectul scutirilor sau al reducerilor și, pe de altă parte, situația beneficiarilor principali din fiecare sector în cauză și felul în care impozitarea poate contribui la protecția mediului. Sectoarele scutite trebuie descrise corect și trebuie furnizată o listă a principalilor beneficiari pentru fiecare sector (în care să figureze, în special, cifra de afaceri, cotele de piață și valoarea bazei impozabile).

(172) Dacă taxele de mediu sunt armonizate, Comisia poate aplica o metodă simplificată pentru a evalua necesitatea și proporționalitatea ajutorului. În contextul Directivei 2003/96/CE (78) („DIE”), Comisia poate aplica o metodă simplificată pentru reducerile de taxe, cu respectarea nivelului minim al taxei Uniunii.

Pentru toate celelalte taxe de mediu, este necesară o evaluare aprofundată a necesității și proporționalității ajutorului.

1: Taxe de mediu armonizate

(173) Comisia va considera ajutorul sub formă de reduceri de taxe necesar și proporțional, cu condiția ca (i) beneficiarii să plătească cel puțin nivelul minim al taxei Uniunii stabilit prin directiva relevantă aplicabilă; (ii) alegerea beneficiarilor să se bazeze pe criterii obiective și transparente; și (iii) ajutorul să se acorde, în principiu, în același mod tuturor concurenților din același sector, dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară.

(174) Statele membre pot acorda ajutoarele sub forma unei reduceri a ratei de impozitare sau a unei compensații anuale fixe (rambursarea taxei) sau a unei combinații a celor două. Avantajul rambursării taxelor este că întreprinderile rămân expuse la semnalul prețurilor dat de taxa de mediu. Atunci când se utilizează, cuantumul rambursării taxei ar trebui calculat pe baza datelor istorice, și anume nivelul producției și al consumului sau al poluării constatată în cazul întreprinderii într-un anumit an de bază. Rata rambursării de taxe nu trebuie să depășească valoarea minimă de impozitare a Uniunii care ar rezulta pentru anul de bază.

(175) Dacă beneficiarii plătesc mai puțin decât nivelul minim al taxei Uniunii stabilit prin directiva relevantă aplicabilă, ajutoarele vor fi evaluate pe baza condițiilor pentru taxele de mediu nearmonizate prevăzute la punctele (176) - (178).

2: Taxe de mediu nearmonizate și cazuri specifice de taxe armonizate

(176) Pentru toate celelalte taxe de mediu nearmonizate și în cazul taxelor armonizate sub ratele minime ale Uniunii prevăzute în DIE [a se vedea punctul (172)], pentru a demonstra necesitatea și proporționalitatea ajutorului, un stat membru ar trebui să definească clar domeniul de aplicare al reducerilor de taxe. În acest scop, un stat membru ar trebui să furnizeze informațiile specificate la punctul (171). Statele membre pot decide să acorde beneficiarilor ajutoare sub forma unei rambursări de

taxe [menționată la punctul (174)]. Această metodă continuă să expună beneficiarii ajutoarelor la semnalul prețurilor pe care intenționează să îl dea taxa de mediu, limitând totodată majorarea anticipată a cuantumului taxei de plată.

(177) Comisia va considera că ajutorul este necesar în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

(a) alegerea beneficiarilor se bazează pe criterii obiective și transparente, iar ajutorul se acordă, în principiu, în același mod tuturor concurenților din același sector dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară;

(b) taxa de mediu fără reducere duce la o creștere substanțială a costurilor de producție, calculată ca o proporție a valorii adăugate brute pentru fiecare sector sau categorie de beneficiari individuali; și

(c) creșterea substanțială a costurilor de producție nu ar putea fi transferată consumatorilor fără a determina scăderi semnificative ale vânzărilor.

(178) Comisia va considera că ajutorul este proporțional în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) beneficiarii ajutorului plătesc cel puțin 20 % din cuantumul taxei de mediu naționale; sau

(b) reducerea de taxe este condiționată de încheierea unor acorduri între statul membru și beneficiari sau asociațiile de beneficiari prin care beneficiarii sau asociațiile de beneficiari se angajează să realizeze obiective de protecție a mediului care au același efect ca în cazul în care beneficiarii ar plăti cel puțin 20 % din cuantumul taxei naționale sau, în condițiile prevăzute la punctul (173), ca în cazul în care s-ar aplica nivelul minim al taxei Uniunii. Aceste acorduri sau angajamente pot avea ca obiect, printre altele, reducerea consumului de energie, reducerea emisiilor sau oricare altă măsură privind mediul.

Aceste acorduri trebuie să îndeplinească următoarele condiții cumulative:

(i) conținutul acordurilor este negociat de statul membru, prevede obiectivele și stabilește un calendar pentru atingerea acestora;

(ii) statul membru asigură o monitorizare independentă (79) și la timp a angajamentelor asumate în cadrul acestor acorduri; și

(iii) acordurile sunt revizuite periodic în funcție de evoluțiile tehnologice și de alt tip și prevăd un regim de sancțiuni eficiente aplicabile în cazul în care nu se respectă angajamentele în cauză.

(179) În cazul unei taxe pe emisiile de dioxid de carbon aplicate produselor energetice utilizate pentru producerea energiei electrice, furnizorul de energie electrică are responsabilitatea plății taxei. Această taxă pe emisiile de dioxid de carbon poate fi concepută astfel încât, prin taxarea emisiilor de dioxid de carbon, să sprijine prețul certificatelor UE ETS și să fie direct legată de acesta. Cu toate acestea, prețul energiei electrice crește în cazul în care costurile respective sunt transferate consumatorului de energie electrică. În acest caz, efectul taxei pe emisiile de dioxid de carbon este similar cu cel al transferării costurilor certificatelor ETS și includerii lor în prețul energiei electrice, costuri indirecte aferente emisiilor.

(180) Așadar, dacă taxa menționată la punctul (179) este concepută într-un mod direct legat de prețul certificatelor EU ETS și vizează mărirea prețului certificatelor, poate fi avută în vedere o compensație pentru respectivele costuri indirecte mai ridicate. Comisia va considera că măsura este compatibilă cu piața internă numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

(a) ajutoarele sunt acordate numai sectoarelor și subsectoarelor enumerate în anexa II la Orientările privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul

schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (80), pentru a compensa costurile indirecte suplimentare rezultate din taxă;

(b) intensitatea ajutorului și intensitățile maxime ale ajutorului sunt calculate în conformitate cu punctele 27-30 din Orientările privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră. Prețul la termen (forward) al certificatelor ETS poate fi înlocuit cu rata taxei naționale și

(c) ajutorul se acordă sub forma unei sume forfetare care poate fi plătită beneficiarului în anul în care sunt suportate costurile sau în anul următor. Dacă ajutorul este plătit în anul în care sunt suportate costurile, trebuie să existe un mecanism de monitorizare ex post pentru a se garanta faptul că orice plată excedentară a ajutorului este rambursată înainte de data de 1 iulie a anului următor.

3.7.2. Ajutoare sub formă de reduceri ale finanțării sprijinului pentru energia din surse regenerabile

(181) Finanțarea sprijinului acordat energiei din surse regenerabile prin taxe nu vizează ca atare o externalitate negativă și, în consecință, nu are niciun efect direct asupra mediului. Aceste taxe sunt, așadar, fundamental diferite de taxele indirecte pe energia electrică menționate la punctul (167), deși ele pot duce, de asemenea, la creșterea prețurilor energiei electrice. Creșterea costurilor energiei electrice poate fi explicită, printr-o taxă specifică percepută de la consumatorii de energie electrică pe lângă prețul energiei electrice sau indirect, prin costuri suplimentare suportate de furnizorii de energie electrică din cauza obligației de a cumpăra energie din surse regenerabile, costuri care sunt ulterior transferate clienților lor, consumatorii de energie electrică. Un exemplu tipic ar fi achiziționarea obligatorie de către furnizorii de energie electrică a unui anumit procentaj de energie din surse regenerabile prin certificate verzi pentru care furnizorul nu primește nicio compensație.

(182) În principiu și în măsura în care costurile finanțării sprijinului pentru energia din surse regenerabile sunt recuperate de la consumatorii de energie, ele ar trebui recuperate într-un mod care să nu facă discriminare între aceștia. Cu toate acestea, pot fi necesare unele reduceri specifice ale acestor costuri pentru a asigura o bază de finanțare suficientă pentru sprijinirea energiei din surse regenerabile și a contribui, astfel, la realizarea obiectivelor în materie de energie din surse regenerabile stabilite la nivelul UE. Pe de o parte, pentru a evita ca întreprinderile afectate în mod deosebit de costurile finanțării sprijinului acordat energiei din surse regenerabile să aibă un dezavantaj concurențial semnificativ, statele membre pot opta pentru compensarea parțială a acestor costuri suplimentare. În lipsa unei astfel de compensări, finanțarea sprijinului pentru energia din surse regenerabile poate fi nesustenabilă, iar acceptarea de către publicul larg a stabilirii unor măsuri ambițioase de sprijinire a energiei din surse regenerabile poate fi limitată. Pe de altă parte, dacă aceste compensații sunt prea ridicate sau dacă sunt acordate unui număr prea mare de consumatori de energie electrică, poate fi pusă în pericol și finanțarea globală a sprijinului pentru energia din surse regenerabile, acceptarea de către publicul larg a sprijinirii energiei din surse regenerabile poate fi, de asemenea, afectată negativ, iar denaturările concurenței și ale comerțului pot fi deosebit de importante.

(183) Pentru evaluarea ajutoarelor de stat destinate să compenseze finanțarea sprijinului acordat energiei din surse regenerabile, Comisia va aplica doar condițiile stabilite în prezenta secțiune și în secțiunea 3.2.7.

(184) Pentru a asigura faptul că ajutoarele servesc la facilitarea finanțării sprijinului acordat energiei din surse regenerabile, statele membre vor trebui să demonstreze că costurile suplimentare reflectate în prețurile mai ridicate ale energiei electrice suportate de beneficiari rezultă exclusiv din sprijinul acordat energiei din surse regenerabile. Costurile suplimentare nu pot depăși finanțarea sprijinului acordat energiei din surse regenerabile.

(185) Ajutorul ar trebui limitat la sectoarele care sunt expuse unui risc pentru situația lor concurențială din cauza costurilor generate de finanțarea sprijinului pentru energia din surse regenerabile în funcție de intensitatea lor electrică și de expunerea lor la comerțul internațional. În consecință, ajutorul poate fi acordat doar dacă întreprinderea aparține sectoarelor incluse în lista din anexa 3. Lista respectivă este destinată să fie utilizată doar cu scopul de a stabili eligibilitatea pentru acest tip special de compensare.

(186) De asemenea, având în vedere faptul că anumite sectoare pot fi eterogene din punctul de vedere al intensității electrice, un stat membru poate include o întreprindere în schema sa națională prin care acordă reduceri ale costurilor rezultate din sprijinul pentru energia din surse regenerabile dacă întreprinderea are o intensitate electrică de cel puțin 20 % și aparține unui sector cu o intensitate a schimburilor comerciale de cel puțin 4 % la nivelul UE, chiar dacă nu aparține unui sector menționat în anexa 3. Pentru a calcula intensitatea electrică a întreprinderii, trebuie să se utilizeze valorile de referință standard pentru eficiența consumului de energie electrică în cadrul sectorului respectiv, atunci când acestea sunt disponibile.

(187) În cadrul sectorului eligibil, statele membre trebuie să se asigure că alegerea beneficiarilor se bazează pe criterii obiective, nediscriminatorii și transparente, iar ajutoarele se acordă, în principiu, în același mod tuturor concurenților din același sector, dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară.

(188) Comisia va considera că ajutorul este proporțional, dacă beneficiarii acestuia plătesc cel puțin 15 % din costurile suplimentare fără reducere.

(189) Totuși, având în vedere creșterea semnificativă a suprataxelor aferente energiei din surse regenerabile din ultimii ani, o contribuție proprie de 15 % din suprataxa totală aferentă energiei din surse regenerabile ar putea depăși sarcina pe care o pot suporta întreprinderile afectate în mod deosebit de aceasta. Prin urmare, atunci când este necesar, statele membre au posibilitatea de a limita și mai mult quantumul costurilor rezultate din finanțarea sprijinului pentru energia din surse regenerabile care trebuie plătit la nivel de întreprindere la 4 % din valoarea adăugată brută a întreprinderii în cauză. În cazul întreprinderilor cu o intensitate electrică de cel puțin 20 %, statele membre pot limita quantumul global care trebuie plătit la 0,5 % din valoarea adăugată brută a întreprinderii în cauză.

(190) În cazul în care statele membre decid să adopte limitele de 4 % și, respectiv, 0,5 % din valoarea adăugată brută, aceste limite trebuie să se aplice tuturor întreprinderilor eligibile.

(191) Statele membre pot lua măsuri pentru a garanta că datele privind valoarea adăugată brută utilizate în scopul prezentei secțiuni includ toate costurile relevante ale forței de muncă.

(192) Statele membre pot acorda ajutoarele sub forma unei reduceri a taxelor sau a unei compensații anuale fixe (rambursarea taxei) sau a unei combinații a celor două. Atunci când ajutorul este acordat sub forma unei reduceri a taxelor, trebuie să existe un mecanism de monitorizare ex post pentru a se garanta faptul că orice plată excedentară a ajutorului va fi rambursată înainte de data de 1 iulie a anului următor. Atunci când ajutorul este acordat sub forma unei compensații anuale fixe, acesta

trebuie calculat pe baza datelor istorice, și anume pe baza nivelurilor constatate ale consumului de energie electrică și valorii adăugate brute într-un anumit an de bază. Cuantumul compensației nu poate depăși cuantumul ajutorului pe care întreprinderea l-ar fi primit în anul de bază, aplicând parametrii stabiliți în prezenta secțiune.

3.7.3. Norme tranzitorii privind ajutoarele acordate pentru a reduce sarcina aferentă finanțării sprijinului pentru energia din surse regenerabile

(193) Statele membre trebuie să aplice criteriile de eligibilitate și de proporționalitate stabilite în secțiunea 3.7.2 cel târziu la 1 ianuarie 2019. Ajutoarele acordate pentru o perioadă anterioară datei respective vor fi considerate compatibile dacă îndeplinesc aceleași criterii.

(194) În plus, Comisia consideră că toate ajutoarele acordate pentru a reduce sarcina aferentă finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile pentru anii dinainte de 2019 pot fi declarate compatibile cu piața internă în măsura în care ajutoarele respective sunt conforme cu un plan de ajustare.

(195) Pentru a evita perturbarea bruscă a fiecărei întreprinderi, planul de ajustare implică adaptarea progresivă la nivelurile ajutorului care rezultă din aplicarea criteriilor de eligibilitate și de proporționalitate stabilite în secțiunea 3.7.2.

(196) În măsura în care ajutorul a fost acordat pentru o perioadă anterioară datei aplicării prezentelor orientări, planul prevede și aplicarea progresivă a criteriilor pentru perioada respectivă.

(197) În măsura în care ajutoarele sub forma reducerii sarcinii aferente finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile sau sub forma scutirii de această sarcină au fost acordate înainte de data aplicării prezentelor orientări unor întreprinderi care nu sunt eligibile în temeiul secțiunii 3.7.2, acestea pot fi declarate compatibile cu condiția ca planul de ajustare să prevadă o contribuție proprie minimă de 20 % din costurile suplimentare ale suprataxei fără reducere, care trebuie să fie stabilită progresiv și cel târziu la 1 ianuarie 2019.

(198) Planul de ajustare ține cont de toți factorii economici relevanți legați de politica privind sursele regenerabile de energie.

(199) Planul de ajustare se aprobă de către Comisie.

(200) Planul de ajustare este notificat Comisiei cel târziu după 12 luni de la data aplicării prezentelor orientări.

3.10. Ajutoare sub formă de scheme de comercializare a certificatelor

(234) Pot fi instituite scheme de comercializare a certificatelor pentru a reduce emisiile generate de poluanți, de exemplu pentru a reduce emisiile de noxe. Schemele pot implica ajutoare de stat, în special atunci când statele membre acordă certificate sub valoarea lor de piață. În cazul în care numărul total al certificatelor acordate de către statul membru este mai mic decât nevoile globale preconizate ale întreprinderilor, efectul global asupra nivelului de protecție a mediului va fi pozitiv. La nivelul fiecărei întreprinderi în parte, în cazul în care cotele acordate nu acoperă totalitatea necesităților preconizate ale întreprinderii, aceasta trebuie fie să își reducă nivelul de poluare, contribuind, așadar, la îmbunătățirea nivelului de protecție a

mediului, fie să achiziționeze cote suplimentare pe piață, plătind, așadar, o compensație pentru poluarea sa.

(235) Schemele de comercializare a certificatelor sunt considerate compatibile cu piața internă în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

(a) schemele de comercializare a certificatelor trebuie stabilite astfel încât să îndeplinească obiective de mediu mai exigente decât cele care trebuiau îndeplinite pe baza standardelor Uniunii obligatorii pentru întreprinderile în cauză;

(b) alocarea trebuie efectuată într-un mod transparent, pe baza unor criterii obiective și surse informaționale de cea mai înaltă calitate, iar valoarea totală a certificatelor comercializabile sau acordate fiecărei întreprinderi la un preț inferior valorii de piață nu trebuie să depășească nevoile sale preconizate, astfel cum au fost estimate pentru situația în care nu ar exista schema de comercializare;

(c) metodologia de alocare nu trebuie să favorizeze anumite întreprinderi sau anumite sectoare, cu excepția cazului în care acest lucru se justifică prin logica de mediu a schemei în sine sau în cazul în care astfel de norme sunt necesare pentru coerența cu alte politici de mediu;

(d) noii concurenți de pe piață nu primesc, în principiu, permise ori alocații în condiții mai favorabile decât întreprinderile existente care operează pe aceleași piețe. Acordarea unor cote mai mari instalațiilor existente în raport cu noii participanți nu ar trebui să aibă drept rezultat crearea unor bariere nejustificate în calea intrării pe piață.

(236) Comisia va evalua necesitatea și proporționalitatea ajutorului de stat acordat în cadrul unei scheme de comercializare a certificatelor în conformitate cu următoarele criterii:

(a) alegerea beneficiarilor trebuie să se bazeze pe criterii obiective și transparente, iar ajutorul trebuie să se acorde, în principiu, în același mod pentru toți concurenții din același sector dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară;

(b) atribuirea integrală prin licitație trebuie să conducă la o creștere substanțială a costurilor de producție pentru fiecare sector sau categorie de beneficiari individuali;

(c) creșterea substanțială a costurilor de producție nu poate fi transferată consumatorilor fără a determina scăderi semnificative ale vânzărilor. Analiza poate fi efectuată pe baza estimării elasticității prețurilor produselor din sectorul respectiv, printre alți factori. Pentru a evalua dacă creșterea costurilor determinată de schema de comercializare a certificatelor nu poate fi transferată consumatorilor, se pot utiliza estimările referitoare la vânzările neefectuate, precum și la impactul acestora asupra profitabilității întreprinderii;

(d) întreprinderile din acest sector nu ar trebui să aibă posibilitatea de a reduce, la nivel individual, nivelul emisiilor pentru ca prețul certificatelor să devină suportabil. Se poate demonstra că nivelul consumului nu poate fi redus prin furnizarea nivelurilor emisiilor generate prin tehnica cea mai performantă din Spațiul Economic European („SEE”) și utilizarea acestora drept referință. Toate întreprinderile care utilizează tehnica cea mai performantă pot beneficia cel mult de certificate corespunzătoare creșterii înregistrate de costurile de producție din cauza schemei de comercializare a certificatelor care utilizează tehnica cea mai performantă și care nu poate fi transferată consumatorilor. Întreprinderile care înregistrează performanțe de mediu inferioare beneficiază de mai puține certificate, proporțional cu performanțele lor de mediu.

.....

PRESEDINTE,

Vasile Seclaman